

“ตั้งแต่เด็กๆก็เห็นพ่อเลี้ยงวัวสวยงาม
 ชายให้คนที่สนใจซื้อไปเป็นแม่พันธุ์
 เราเองช่วยพ่อมาตั้งแต่แรกจนกระทั่งแต่งงาน
 พ่อจึงยกวัวให้เลี้ยงเอง 20 ตัว ยกที่ดินให้
 25 ไร่ สำหรับทำไร่วัวโคด เพื่อให้มีอาชีพ
 เลี้ยงตัวเองและครอบครัวต่อไป ช่วงแรกๆ
 รายได้ดีเพราะตอนนั้นวัวสวยงามเป็นที่นิยม
 ของตลาด แต่ระยะหลังๆ ตลาดวัวเริ่มซบเซา
 ประกอบกับการเลี้ยงวัวต้องใช้เวลา
 นานกว่า 2-3 ปี จึงจะได้เงินก้อน ส่วนการทำไร่ก็
 ไม่นั่นนอน ขึ้นกับดินฟ้าอากาศและความ
 ต้องการของตลาด รายได้จึงไม่สม่ำเสมอ
 เป็นที่มาของการมองหาอาชีพใหม่แทน”
ประเมิน วงศ์ตุ่น เริ่มต้นเล่า
 กระทั่งวันที่ได้ไปเยี่ยมญาติที่
 ทำอาชีพเลี้ยงไก่เนื้อกับบริษัท เจริญโภคภัณฑ์

ด้วยความตั้งใจในการเลี้ยงไก่ให้
 กลายเป็นอาชีพหลักของครอบครัว ประเมิน
 จึงเปิดรับทุกความรู้และคำแนะนำจากทีมงาน
 ผู้เชี่ยวชาญของซีพีเอฟ และตนเองยังค้นหา
 ความรู้ใหม่ๆด้วยตนเองและใฝ่หาเทคนิค
 วิชาการจากเพื่อนเกษตรกรด้วยกัน ทำให้
 ผลการเลี้ยงไก่ของคณารักษ์ฟาร์มอยู่ในระดับ
 แนวหน้ามาตลอด ในปี 2556 เขาจึงได้สร้าง
 โรงเรือนเลี้ยงไก่เพิ่มอีก 1 หลัง และเมื่อต้นปี
 ที่ผ่านมาได้ปรับปรุงฟาร์มโดยการขยาย
 โรงเรือนหลังแรกให้กว้างขึ้น รวมถึงปรับปรุง
 ระบบการให้อาหารเป็นแบบอัตโนมัติ
 ปัจจุบันทั้งสองโรงเรือนสามารถเลี้ยงไก่ได้
 ประมาณ 50,000 ตัวต่อรุ่น สร้างรายได้ให้
 กับเขาประมาณ 330,000 บาทต่อรุ่น แต่ละปี
 เลี้ยงไก่เนื้อได้ 5.5 รุ่น

เปิด “คณารักษ์ฟาร์ม” ย้อนรอย 20 ปี เส้นทางอาชีพมั่นคง เกษตรกรเลี้ยงไก่เนื้อแนวหน้า กล้าเปลี่ยนเพื่อการพัฒนา

• ประเมิน วงศ์ตุ่น

อาหาร จำกัด (มหาชน) หรือซีพีเอฟ อยู่ก่อน
 และเห็นว่าเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ที่ดีอย่าง
 ต่อเนื่อง จึงรู้สึกสนใจอย่างมาก แต่ขณะนั้น
 เกษตรกรส่วนใหญ่จะเลี้ยงไก่เนื้อด้วยระบบ
 เปิดสร้างโรงเรือนอย่างง่าย ๆ ด้วยโครงไม้
 หลังคามุงหญ้าแฝก เพราะลงทุนไม่มากนัก
 และช่วยลดอุณหภูมิในโรงเรือนได้ดีทำให้ไม่
 ร้อนมากนัก แต่ประเมินกลับไม่คิดเช่นนั้น
 เพราะหญ้าแฝกมีอายุการใช้งานเพียง 2-3 ปี
 ก็ต้องปรับปรุงโรงเรือนและมุงหลังคาใหม่
 เป็นการลงทุนเพิ่มเติมอีก เขาจึงมีแนวคิด
 การสร้างโรงเรือนโดยมุงหลังคาด้วยสังกะสี
 เพื่อให้มีความคงทนถาวร ซึ่งเมื่อนำเรื่องนี้
 ปรึกษากับทางซีพีเอฟ ก็เห็นด้วยและตัดสินใจ
 ลงทุนสร้างโรงเรือนเลี้ยงไก่เนื้อในทันที เกิด
 เป็น “คณารักษ์ฟาร์ม” ที่ตำบลธารเกษม
 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยเริ่ม
 เลี้ยงไก่เนื้อจำนวน 9,000 ตัว ในปี 2539 ซึ่ง
 ถือเป็นเกษตรกรรุ่นบุกเบิกที่ทำฟาร์มแบบเปิด
 ที่มีมาตรฐาน

ไม่กี่ปีต่อมาซีพีเอฟ
 พัฒนารูปแบบการเลี้ยง
 เป็นระบบปิด โดยใช้ระบบ
 อุโมงค์ลมและแผงตาข่าย
 ที่ใช้ละอองน้ำพ่นฝอยเพื่อ
 ทำความเย็นในโรงเรือน
 ประเมินเป็นเกษตรกรกลุ่ม
 นำร่องทำระบบนี้หลังจาก
 เข้าดูงานที่ฟาร์มของบริษัท
 และเห็นว่าประสิทธิภาพการ
 เลี้ยงไก่ดีขึ้น จึงได้กลับมา
 ประยุกต์ใช้ระบบ พบว่าผลการ
 เลี้ยงไก่ดีกว่าการเลี้ยงแบบ
 โรงเรือนเปิด และยังสามารถเลี้ยงไก่ได้มากขึ้น
 ด้วย การเลี้ยงดำเนินต่อมาจนถึงปี 2546
 ประเมินจึงได้ปรับปรุงฟาร์มเป็นระบบโรงเรือน
 ปิดปรับอากาศด้วยการระเหยของน้ำ หรือ
 โรงเรือนอีแวป ที่ซีพีเอฟได้พัฒนาขึ้น
 “เมื่อบริษัทแนะนำให้ปรับปรุง
 โรงเรือนเป็นระบบอีแวป ผมใช้เวลาตัดสินใจ
 ไม่นาน เพราะเรามีประสบการณ์จากการ
 เปลี่ยนแปลงในแต่ละครั้งแล้วว่ามีแต่ผลดี
 ที่ตามมา การลงทุนครั้งนี้ก็เช่นกันจึงเป็น
 เกษตรกรกลุ่มแรกๆ ที่
 ได้ปรับปรุงโรงเรือนเป็น
 รูปแบบนี้ และสิ่งที่ตัดสินใจ
 ก็ไม่ทำให้ผิดหวัง เพราะ
 ทั้งผลผลิตก็ดีขึ้น ไกโตเร็ว
 เพราะอยู่สบายอากาศ
 ภายในปรับได้อย่างเหมาะสม
 กับไก่ อัตราเสียหายลดลง
 รายได้ก็ดีขึ้นตามมา”
 ประเมินบอก

“ตอนนี้ นอกจากผมกับแฟน
 ช่วยกันไถ่เลี้ยงแล้ว ยังมีลูกชายกับลูกสะใภ้
 มาช่วยด้วย การเลี้ยงไก่จึงกลายเป็นอาชีพ
 ของครอบครัวที่ทุกคนช่วยกันสร้างให้เป็น
 อาชีพที่ยั่งยืน ผมสอนลูกๆ อยู่เสมอว่าต้อง
 ดูแลเอาใจใส่ไก่ตั้งแต่แรกเริ่มให้ดี เพราะถือเป็น
 พื้นฐานของความสำเร็จ ต้องคอยเดิน
 ตรวจสอบความเป็นอยู่ของไก่ โดยเอาตัวเรา
 เป็นเกณฑ์ชีวิต คือถ้าเราเข้าไปในเล้าไก่แล้ว

ด้วยความตั้งใจในการเลี้ยงไก่ให้กลายเป็นอาชีพหลักของครอบครัว

ประเมินจึงเปิดรับทุกความรู้และคำแนะนำ
 จากทีมงานผู้เชี่ยวชาญของซีพีเอฟ
 และตนเองยังค้นหาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง
 และใฝ่หาเทคนิควิชาการจากเพื่อนเกษตรกร
 ทำให้ผลการเลี้ยงไก่ของคณารักษ์ฟาร์ม
 อยู่ในระดับแนวหน้ามาตลอด

อยู่สบายไก่ก็อยู่สบายไม่ต่างกัน แต่เมื่อใด
 ถ้ารู้สึกอึดอัดก็ต้องปรับการทำความเย็นและ
 ระบบพัดลมให้เหมาะสม ซึ่งลูกๆ เขาก็ทำได้อีก
 อนาคตหากมีโอกาสเลี้ยงเพิ่มก็จะทำอีกเพื่อ
 ส่งต่อไปลูกชายและลูกสาวได้มีอาชีพเป็นของ
 ตนเองต่อไป” ประเมินกล่าวทิ้งท้าย
 ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นถึงความ
 มุ่งมั่นของเกษตรกรตัวอย่างที่ไม่หยุดพัฒนา
 เพื่อสร้างความยั่งยืนในอาชีพและชีวิตอย่าง
 แท้จริง